

והי הדרבים האלה אשר אני מצור היב על לבך
ושנוגהם לבניך ודברת בם בשכחה בבייתך ובכלכתך
בדרכך ובשכבר ובקומר וקשורתם לאוית על ידר
והיו לטטפת בין עיניך וכתחתם על מזדוחה ביתך
ובשעירך אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתיך לאברהם
לייחזק וליעקב לחתת לך ערים גדלות ויטבת אשר

לא בנית ובתים מכלאים כל טוב אשר לא מלאת
וברח חלובים אשר לא תצבה כרמים וזיתים אשר
לא נטעת ואכלה ושבעת השמר לך פן תשכח
את יהוה אשר הוועיאך מארץ מצרים מבית עברים
את יהוה אלהיך תירא ואתה תעבד ובעמאות שבע
לא תלכין אורי אלהים אחרים מאליה העמים
אשר סביבותיכם כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבר
פניהם יורה אף יהוה אלהיך בר וזה שמיידך מעל פניהם
גדרמה לא תנס את יהוה

אליהיכם כאשר נסיתם במשה שמור תשמרו
את משות יהוה אלהיכם ועדתיו וחזקיו אשר צור
ושיטת הישר והטויב בעיניו יהוה למען ייטב לך
ובאת וירושת את הארץ הטבה אשר נשבעה היה
לאבתייך להדר את כל איביך מפניך כאשר דבר
יהו

מזהר לאמור מה העדרת והזקיקים והמשפטים אשר
יעשה יהוה אלהינו אתהם ואמרת לבניך עבדים היינו
לפרעה במצרים ויעיאנו יהוה ממצרים ביד חזקה
ויהן היה אותה ומפתחים אדליהם ורעיכם במצרים
בפרעה וברל בו ידו לאלוינו אוניברל